

כָּאֲדָם עָבְרוּ בְרִית. וְאֶלְמָלָא דְגָלִי קָמִי קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא דְזַמִּינִין יִשְׂרָאֵל לְקַיְימָא עַל טוֹרָא
דְּסִינֵי לְקַיְימָא הַאי בְרִית, לֹא אֶתְקַיְיִם עֲלֵמָא
(ד'י). רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר כָּל מָאן דְּאֹדֵי עַל
חֲטָאֵיהּ, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא שְׂבִיק לֵיהּ וּמְחִיל
עַל חוֹבֵיהּ.

תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלֵמָא,
עָבַד הַאי בְרִית וְקַיְימָא עֲלֵיהּ עֲלֵמָא.
מְנַלְן דְּכִתִּיב (בְּרַאשִׁית) בְּרָא שֵׁית, דָּא בְרִית
דְּעֲלֵמָא קְיָמָא עֲלֵיהּ. שֵׁית דְּמַנְיָה נְגִידִין
וְנִפְקָא בְּרַכָּאן לְעֲלֵמָא וְעֲלֵיהּ אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא.
וְאֲדָם עָבַר עַל הַאי בְרִית וְאֶעְבַּר לֵיהּ מֵאֲתַרִּיהּ
(ס"א מַעֲמִיחַ).

הַאי בְרִית אֶתְרַמִּיזַת בְּאֵת יו"ד אֵת זַעֲרָא
עֲקָרָא וְיִסוּדָא דְּעֲלֵמָא. כַּד אֹלִיד בַּר,
אֹדֵי עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמִיהּ ש"ת. וְלֹא אֲדַכַּר
בִּיהּ יו"ד לְמַהוּי שֵׁית, בְּגִין דְּעָבַר עֲלֵיהּ.
וּבְגִין כַּד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא (מִהֲבָא) מִנְיָה
אֲשִׁתִּיל עֲלֵמָא וְאֶתְיַחֲסוּ כָּל דְּרֵי זַפְאָה
דְּעֲלֵמָא (מִשְׁתַּ).

וְתָא חֲזִי, כַּד קְיָיְמוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינֵי,
עָאֵל בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן אֵלִין רְזָא דְּבְרִית.
וּמָאן אִיהוּ בִי"ת. וְעָאֵל בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן
דְּאֲשִׁתְּאָרוֹ וְיַהֲיִב לֵיהּ לְיִשְׂרָאֵל. וְכַד עָאֵל
בִּי"ת רְזָא דְּבְרִית בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן אֵלִין דְּאֲנֹן
שִׁי"ן תִּי"ו (עָאֵלוֹ) וְאֶתְעַבִּידוּ שְׁב"ת. כְּמָה דָּאֵת
אָמַר, (שְׁמוֹת לֹא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשְּׁבֶת
לְעֲשׂוֹת אֵת הַשְּׁבֶת לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם.
כְּמָה דְּהוּה שִׁירוֹתָא דְּעֲלֵמָא לְאֶתְיַחֲסָא בְּהוּ
כָּל דְּרֵי עֲלֵמָא מֵאֵלִין תְּרִין אֲתוּוֹן ש"ת הוּוּ
תְּלִיין עַד דְּאֲשִׁתְּכֻלַּל עֲלֵמָא כְּדָקָא יְאוּת וְעָאֵל
בִּינְיָהוּ בְרִית קְדִישָׁא וְאֲשִׁתְּכֻלַּל בְּשְׁלִימוֹ
וְאֶתְעַבִּידוּ שְׁב"ת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעִתִּידִים
יִשְׂרָאֵל לְעַמְד עַל הַר סִינַי לְקַיְיִם
אֵת הַבְּרִית הַזֹּאת, לֹא הִתְקַיְיִם
הָעוֹלָם [הַזֶּה]. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, כָּל
מִי שְׁמוּדָה עַל חֲטָאוֹ, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ לוֹ וּמוֹחֵל לוֹ עַל
חֲטָאוֹ.

בֹּא רְאֵה, כַּשְּׁבִרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵת הָעוֹלָם, עָשָׂה בְרִית זו
וְהַעֲמִיד עֲלֵיהּ אֵת הָעוֹלָם. מְנִין
לְנוּ? שְׁכַתוּב [בְּרַאשִׁית], בְּרָא שֵׁית.
זו הַבְּרִית שְׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהּ.
שֵׁית שְׁמַמְנוּ שׁוֹפְעִים וְיֹזְעָאִים
בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם, וְעֲלֵיהּ נִבְרָא
הָעוֹלָם. וְאֲדָם עָבַר עַל הַבְּרִית
הַזֹּה וְהַעֲבִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ [ס"א מַעֲמִיחַ].
בְּרִית זוֹ נִרְמְזָה בְּאוֹת יו"ד, אוֹת
קְטָנָה עֲקָר וְיִסוּד הָעוֹלָם.
כַּשְׁהוֹלִיד בֶּן, הוֹדָה עַל חֲטָאוֹ
וְקָרָא שְׁמוֹ ש"ת, וְלֹא הִזְכִּיר בוֹ
יו"ד לְהִיּוֹת שֵׁית, מִשּׁוּם שְׁעָבַר
עֲלָיו. וְלִכְּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
[מִכָּאן] מְמַנּוּ שְׁתַּל אֵת הָעוֹלָם,
וְהַתְיַחֲסוּ כָּל דוֹרוֹת צְדִיקֵי
הָעוֹלָם [מִשְׁתַּ].

וּבֹא וְרְאֵה, כַּשְּׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל
הַר סִינַי, נִכְנַס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת
הַלְלוּ סוּד הַבְּרִית, וּמִיָּהוּ? בִּי"ת.
וְנִכְנַס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת
שְׁנִשְׁאָרוֹ, וְנָתַן אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל.
וּכְשִׁנְכַּסָּה בִּי"ת, סוּד הַבְּרִית,
בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ, שְׁהֵם
שִׁי"ן תִּי"ו, [נִכְנַסוּ] וְנַעֲשׂוּ שְׁבֶת,
כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (שְׁמוֹת לֹא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת הַשְּׁבֶת לְעֲשׂוֹת אֵת
הַשְּׁבֶת לְדוֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. כְּמוֹ
שְׁהִיָּה רֵאשִׁית הָעוֹלָם לְהַתְיַחֲסוּ
בְּהֵם כָּל דוֹרוֹת הָעוֹלָם מִשְׁתֵּי
הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ ש"ת, הִיּוּ תְּלוּיִים
עַד שְׁנַתְקַן הָעוֹלָם כְּרַאוי וְנִכְנַס
בִּינְיָהֶם הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ, וְנִתְקַן
בְּשְׁלֵמוֹת וְנַעֲשָׂה שְׁב"ת.

אמר רבי יוסי אלין תריין אתוון אשתכללו
באת בי"ת וכד אתהדר אתוון למפרע
מן יומא דאתייליד שת אהדרו אתוון בכל
דרא ודרא עד דמטי ישראל לטורא דסיני
ואתתקנו.

אמר רבי יוסי, אלו שתי
האותיות הללו נתקנו באות
בי"ת, וכשחזרו האותיות
למפרע מיום שנולד שת, חזרו
האותיות בכל דור ודור עד
שהגיעו ישראל להר סיני
ונתקנו.

אמר רבי יהודה לתתא אתהדרו. ובכל דרא
ודרא הוה גפיה עלמא באתוון ולא
מתישבין בדוכתייהו. פד אתיהבת אורייתא
לישראל אתתקן כלא (נ"א אתוון בלהו אתתקנו) רבי
אלעזר אומר ביומי אנוש הוה חפמין בני
נשא בחכמה דחרשין וקוסמין ובחכמתא
למעצר לחילי דשמיא. ולא הוה בר נש
מיומא דנפק אדם מגנתא דעדן ואפיק עמיה
חכמתא דטרפי אילנא דאשתדל בה. דהא
אדם ואתתיה ואנון דנפקו מגיה עד דאתא
אנוש, שביקו לה.

אמר רבי יהודה, למטה חזרו.
ובכל דור ודור היה מחבק
העולם באותיות ולא מתישבים
במקומם. כשנתנה התורה
לישראל, הכל נתקן [נ"א כל האותיות
נתקנו]. רבי אלעזר אומר, בימי
אנוש היו האנשים חכמים
בחכמה של כשפים וקוסמים
ובחכמה לעצר את חילות
השמים. ולא היה בן אדם מיום
שיצא אדם מגן עדן והוציא עמו
חכמה של העלים של האילן
שהתעסק בה. שהרי אדם
ואשתו, ואותם שיצאו ממנו עד
שבא אנוש, עזבו אותה.

בר אתא אנוש חמא לון וחמא חכמתהון
משניין (ס"א משניין) עלאין. ואשתדלו בהון
ועבדין (ג) עבידתין וחרשין וקוסמין ואוליפו
מנהון עד דאתפשטת ההיא חכמתא בדרא
דמבול. וכלהו הוה עבדי עבידתיהו
לאבאשא.

כשבא אנוש, ראה אותם וראה
את חכמתם משנה [ס"א משנה] את
העליונים, ועסקו בהם ועשו
[בהם] מעשים וכשפים וקוסמים
ולמדו מהם, עד שהתפשטה
אותה חכמה בדור המבול. וכלם
היו עושים מעשיהם להרע.

והוה מתתקפי לגבי נח באנון חכמתן. ואמרי
דלא יכיל דינא דעלמא לאשראה
עלייהו, דהא אנון עבדי חכמתא לדחייא
לכל אנון מארי דדינא. ומאנוש שריאו פלהו
לאשתדלא באלין חכמתן דא הוא דכתיב
אז הוחל לקרא בשם יי.

וריו מתחזקים כלפי נח באותן
חכמות, ואומרים שלא יכול דין
העולם לשרות עליהם, שהרי הם
עושים חכמה לדחות את כל
אותם בעלי הדין. ומאנוש
התחילו כלם להתעסק בחכמות
הללו. והוה שכתוב אז הוחל
לקרא בשם ה'.

רבי יצחק אמר כל אנון זפאין דהוה
בהו לבתר בההוא דרא, פלהו הוה
משתדלי למחאה בהו (נ"א בני דלא אתענשו עליהו)
כמו ירד מתושלח וחנוף. ולא יכילו.
עד דאתפשטו חייבין מרדי במאריהון

רבי יצחק אמר, כל אותם
צדיקים שהיו ביניהם אחר אותו
הדור, כלם היו משתדלים
למחות בהם [נ"א כדי שלא יענשו עליהם],
כמו ירד מתושלח וחנוף, ולא
יכלו, עד שהתפשטו רשעים
המורדים ברכונם, ואמרו (איוב כא)

וְאָמְרִי (איוב כא) מַה שְׂדֵי כִי נַעֲבֹדְנוּ.

וְכִי הָאֵי טְפֹשׁוּתָא הוּוּ קָא אָמְרִי. אֶלָּא בְּגִין דְּהוּוּ יָדְעֵי כָּל אַנּוּן חֲכָמְתָן וְכִלְהוּ מִמֶּנּוּ דְּעֵלְמָא דְּאִתְפַּקְדָּן עֲלֵיהוּ וְהוּוּ מְרַחֵץ בְּהוּ. עַד דְּאִתִּיב קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֵלְמָא כְּדָקָא הוּהוּ. דְּהָא (דף נו ע"ב) בְּקִדְמִיתָא הוּהוּ מִיָּם בְּמִיָּם. וְלִבְתֵּר אִתִּיב לִיה לְעֵלְמָא כְּדָקְדְּמִיתָא. וְלֹא אִתְחַרִּיב מִכְּלָא. דְּהָא בְּרַחֲמִין אֲשַׁגַּח עֲלֵיהוּ. דְּכִתִּיב, (תהלים כט) יְיָ לַמַּבּוּל יִשָּׁב. וְלֹא כְּתִיב אֱלֹהִים.

בְּיוֹמוֹי דְּאָנוּשׁ אָפְלוּ יְנוּקֵי דְּהֵהוּא (יזמא) דְּרָא כִּלְהוּ הוּוּ מִשְׁגָּחָן בְּחֲכָמְתָאן עֲלֵאִין וְהוּי מְסַתְפָּלָן בְּהוּ. אָמַר רַבִּי יִיסָא אִי הָכִי טְפֹשִׁין הוּוּ דְּלֹא הוּוּ יָדְעִין דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְאִיתְאַה עֲלֵיהוּ מִי טוֹפְנָא וַיִּמּוּתוּן בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מְנַדַּע יָדְעֵי. אָבַל אֲחִידוּ טְפֹשׁוּתָא בְּלַבֵּייהוּ. דְּאָנוּן הוּוּ יָדְעֵי הֵהוּא מְלֹאכָא דְּמִמְנָא עַל אֲשָׁא וְהֵהוּא דְּמִמְנָא עַל מִיָּא וְהוּוּ יָדְעִין לְמַעְצַר לוֹן דְּלֹא יִכְלִין לְמַעְבַּד דִּינָא עֲלֵיהוּ. וְאָנוּן לֹא הוּוּ יָדְעֵי דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁלִיט עַל אֲרַעָא וּמַגִּיָּה יִיתִי דִּינָא עַל עֵלְמָא. (דף נו ע"ב)

אֵלָּא הוּוּ חֲמָאן דְּעֵלְמָא אִתְפַּקְדַּ בִּידָא דְּאָנוּן מִמֶּנּוּ וּבְהוּ כָּל מְלֵי עֵלְמָא. וּבְגִינֵי כֶּף לֹא הוּוּ מְסַתְפָּלָן בִּיה בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּעַבִּידְתֵּיהּ. עַד דְּאֲרַעָא אִתְחַבְּלַת. וְרוּחַ קִדְשָׁא אֲכַרִּיז בְּכָל יוֹמָא וְאָמַר (תהלים קד) יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם. וְאוּרִיף קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לוֹן כָּל הֵהוּא זְמַנָּא דְּאָנוּן זְפִאִין יֵרַד וּמְתוּשֶׁלַח וְחֲנוּף קִיִּימִין בְּעֵלְמָא. כִּיּוֹן דְּאִסְתַּלְקוּ מֵעֵלְמָא, כְּדִין אֲנַחִית קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דִּינָא עֲלֵיהוּ וְאִתְאַבִּידוּ

מַה שְׂדֵי כִי נַעֲבֹדְנוּ.

וְכִי הִטְפֹּשׁוּת הַזֶּה הֵם הָיוּ אוֹמְרִים? אֶלָּא מִשׁוּם שְׁהִיוּ יוֹדְעִים כָּל אוֹתָם הַחֲכָמוֹת וְכָל אוֹתָם הַמְּמַנִּים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהִפְקִדוּ עֲלֵיהֶם וְהָיוּ סוֹמְכִים עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁהִשִּׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם כְּשֶׁהָיָה. שְׁהָרִי בַתְּחִלָּה הָיָה מִיָּם בְּמִיָּם, אַחֵר כֶּף הִשִּׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם כְּבַתְּחִלָּה, וְלֹא נִחְרַב מִהֶכַל, שְׁהָרִי בְּרַחֲמִים הִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם, שְׁפָתוֹב (תהלים כט) ה' לַמַּבּוּל יִשָּׁב, וְלֹא כְּתוּב אֱלֹהִים. בְּיָמֵי אָנוּשׁ אָפְלוּ תִינוּקוֹת שֶׁל אוֹתוֹ [הַיּוֹם] הַדּוֹר הָיוּ מִשְׁגִּיחִים בְּחֲכָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְהָיוּ מְסַתְפָּלִים בָּהֶם. אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כֶּף, טְפֹשִׁים הָיוּ שְׁלֹא הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִבְיֵא עֲלֵיהֶם מִי מַבּוּל וַיִּמּוּתוּן בָּהֶם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, יָדוּעַ הָיוּ יוֹדְעִים, אָבַל אֲחִזּוּ טְפֹשׁוּת בְּלַבָּם. שֶׁהֵם הָיוּ יוֹדְעִים אוֹתוֹ מְלֹאכָה הַמְּמַנָּה עַל אֵשׁ וְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה עַל הַמַּיִם, וְהָיוּ יוֹדְעִים לְעַצֵּר אוֹתָם שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דִּין עֲלֵיהֶם. וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט עַל הָאָרֶץ וּמִמֶּנּוּ יָבֵא דִין עַל הָעוֹלָם?.

אֵלָּא הָיוּ רוֹאִים שֶׁהָעוֹלָם הִפְקִד בְּיַדִּי אוֹתָם מְמַנִּים, וּבָהֶם כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, וְלִכֵּן לֹא הָיוּ מְסַתְפָּלִים בְּקִדְשׁוֹ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּמַעֲשָׂיו עַד שֶׁהָאָרֶץ נִשְׁחַתְּתָה. וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ מְכַרִּיזָה בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרָת: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאָרֶץ צְדִיקִים, יֵרַד וּמְתוּשֶׁלַח וְחֲנוּף, קִיִּימִים בְּעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִהָעוֹלָם, אִזּוֹ הוֹרִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

כָּמָא דְאֵתְ אָמַר, (בראשית ז) וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ:
וַיִּתְחַלֵּךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח
אוֹתוֹ אֱלֹהִים. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח (שיר השירים

א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ. הָאִי
קָרָא אֶתְמָר. אָבֵל תָּא חֲזִי, כִּף אֶרְחוּי דְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. בְּשַׁעֲתָא דְבַר נָשׁ אֶתְדַבֵּק בִּיהַ
וְהוּא אֲשַׁרֵּי דִיּוּרִיָּה עֲלִיהַ. וַיִּדַע דְּלִבְתָּר יוֹמִין
יִסְרַח. אֶקְדִים וְלָקִיט רִיחִיהַ טַב מַגִּיָּה וְסָלִיק
לִיהַ מַעְלָמָא.

הָדָא הוּא דְכְתִיב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי
נִתַּן רִיחוֹ. עַד שֶׁהִמְלִיךְ דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. בְּמִסְבוֹ דָּא הוּא בַר נָשׁ דְאֶתְדַבֵּק בִּיהַ
וְאָזִיל בְּאֶרְחוּי. נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ, אַנּוּן עוֹבְדִין
טַבִּין דְּבִיָּה דְבִגִּינְהוּן יִסְתַּלַּק מַעְלָמָא עַד דְּלָא
מָטָא זְמַנִּיהַ.

וְעַד דָּא הָוָה שְׁלֵמָה מְלָפָא אָמַר (קהלת ח) יֵשׁ
הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צַדִּיקִים וְגו'. יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הִרְשָׁעִים, כְּמָה דְאֻקִּימָנָא דְבִגִּין
דְּעוֹבְדֵיהוּן טַבִּין קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לוֹן
מַעְלָמָא (בגין דְּלָא יִסְרַחוּ יִחִיו). וּבְגוֹ רַחֲמֵימוּתָא כְּהוּ מְסַלַּק לַחוּן) עַד
לָא מָטָא זְמַנִּיהוּ. וְעַבִּיד בְּהוּן דִּינִין. וַיֵּשׁ
רְשָׁעִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים
דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹרִיךְ לוֹן יוֹמִין וְאֹרִיךְ
רוּגְזִיָּה בְּהוּ. וְכָל דָּא כְּמָה דְאֶתְמָר. אֵלִין בְּגִין
דְּלָא יִסְרַחוּן. וְאֵלִין בְּגִין דְּלֵהֲדַרוּ לְגַבִּיָּה. אוּ
בְּגִין דִּיפּוּק מַגִּיָּהוּ בְּנִין דְּמַעְלִי.

תָּא חֲזִי, חֲנוּף זַפְאָה הָוָה. וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
חָמָא לִיהַ דִּיִּסְרַח לְבַתָּר. וְלָקִיט לִיהַ עַד
לָא יִסְרַח. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ו)
וְלָלֶקוּט שׁוֹשְׁנִים. בְּגִין דִּיִּהְבִי רִיחָא טַב לָקִיט

יְקַלְקַל. זְהוּ שְׁפַתוּב (שיר ו) וְלָלֶקַט שׁוֹשְׁנִים. מִשׁוּם שְׁנוּתָנִים רִיחַ טוֹב, לֹקַח אוֹתָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּטָרַם יְקַלְקְלוּ. וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים. וַאֲיַנְנוּ - לְהָאֲרִיף יָמִים כְּשָׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׁהִיוּ

הוּא דִּין עֲלֵיהֶם וְנֶאֱבְדוּ, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (בראשית ז) וַיִּמְחוּ מִן
הָאָרֶץ.

וַיִּתְחַלֵּךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים
וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים. רַבִּי
יוֹסִי פִתַּח, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ
בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ. פְּסוּק זֶה
נֶאמַר. אָבֵל בָּא רָאָה, כִּף דְרַפּוֹ
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - בְּשַׁעֲהַ
שֶׁבֶן אָדָם נִדְבַק בּוֹ וְהוּא מִשְׁרָה
דִּיּוּרוֹ עֲלָיו וַיִּדַע שְׂאֵחַר יָמִים
הוּא יִסְרַח, מְקַדִּים וְלֹקֵט רִיחוֹ
הַטוֹב מִמֶּנּוּ וּמְסַלַּק אוֹתוֹ
מִהָעוֹלָם.

זְהוּ שְׁפַתוּב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ
נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ. עַד שֶׁהִמְלִיךְ - זֶה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּמִסְבוֹ - זֶה
אוֹתוֹ בֶּן אָדָם שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ וְהוֹלֵךְ
בְּדַרְכָּיו. נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ - אוֹתָם
מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׂבוּ שְׂבָגְלָלִם
יִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם בְּטָרַם הַגִּיעַ
זְמַנּוֹ.

וְעַד זֶה הִנֵּה שְׁלֵמָה הִמְלִיךְ אוֹמַר
(קהלת ח) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים וְגו'. יֵשׁ
צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הִרְשָׁעִים - כְּמוֹ
שְׂבָאֲרֵנוּ, שְׂבָשְׂבִיל מַעֲשִׂים
טוֹבִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַלַּקֵם
מִהָעוֹלָם (כִּי שְׂלָא יִתְקַלְקְלוּ יִחִיו), וּמִתּוֹךְ
אֲהַבְתוּ כְּהֵם מְסַלַּק אוֹתָם בְּטָרַם הַגִּיעַ
זְמַנָּם, וְעוֹשֶׂה כְּהֵם דִּינִים. וַיֵּשׁ
רְשָׁעִים שְׂמַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה
הַצַּדִּיקִים - שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְאָרִיף לָהֶם יָמִים וּמְאָרִיף כְּהֵם
אֶת רְגֵזוֹ, וְכָל זֶה כְּמוֹ שְׁנוּתָבָאָר.
אֵלֵה בְּשְׂבִיל שְׂלָא יִתְקַלְקְלוּ,
וְאֵלֵה כְּדִי שְׂיַחֲזְרוּ אֲלֵיוֹ, אוּ כְּדִי
שְׂיַצְאוּ מֵהֶם בְּנִים מַעְלִים.

בָּא רָאָה, חֲנוּף הִנֵּה צַדִּיק,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה שְׂאֵחַר
כִּף יְקַלְקַל, וְלָקַח אוֹתוֹ בְּטָרַם
יְקַלְקַל. זְהוּ שְׁפַתוּב (שיר ו) וְלָלֶקַט שׁוֹשְׁנִים. מִשׁוּם שְׁנוּתָנִים רִיחַ טוֹב, לֹקַח אוֹתָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּטָרַם יְקַלְקְלוּ. וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים. וַאֲיַנְנוּ - לְהָאֲרִיף יָמִים כְּשָׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׁהִיוּ